

แบบข้อตกลงในการพัฒนางาน (Performance Agreement: PA)

PA

1 ตุลาคม 2566 -
30 กันยายน 2567

สำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการ
ประจำปีงบประมาณ 2567

นายสุทธิพงษ์ โชติรัมย์

โรงเรียนเทพศิรินทร์ลาดหญ้า กาญจนบุรี
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากาญจนบุรี
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

แบบข้อตกลงในการพัฒนางาน

(Performance Agreement: PA)

สำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการ

ปีงบประมาณ 2567

ระหว่าง 1 ตุลาคม 2566 – 30 กันยายน 2567

ผู้จัดทำ

นายสุทธิพงษ์ โชติรัมย์

โรงเรียนเทพศิรินทร์ลาดหญ้า กาญจนบุรี

ตำบลลาดหญ้า อำเภอเมืองกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา กาญจนบุรี

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

แบบข้อตกลงในการพัฒนางาน (PA) จัดทำขึ้นเพื่อนำเสนอข้อตกลงในการพัฒนางาน สำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการ ประจำปีงบประมาณ 2567 ระหว่าง วันที่ 1 ตุลาคม 2566 - 30 กันยายน 2567 ได้นำเสนอต่อผู้อำนวยการโรงเรียนเทพศิรินทร์ลาดหญ้า กาญจนบุรี เพื่อเป็นข้อตกลงแนวทางในการพัฒนาตนเอง เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ ความสามารถ ทักษะ คุณลักษณะอันพึงประสงค์และสมรรถนะที่ดีของผู้เรียนประกอบด้วย 2 ส่วนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อตกลงในการพัฒนางานตามมาตรฐานตำแหน่ง

1) ภาระงาน

2) งานที่จะปฏิบัติตามมาตรฐานตำแหน่งครู (ให้ระบุรายละเอียดของงานที่จะปฏิบัติในแต่ละด้านว่าจะดำเนินการอย่างไร โดยอาจจะระบุระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการด้วยก็ได้)

ส่วนที่ 2 ข้อตกลงในการพัฒนางานที่เป็นประเด็นท้าทาย ในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของผู้เรียน

ข้าพเจ้านำข้อตกลงในการพัฒนางาน (PA) นี้ ไปพัฒนาผู้เรียน พัฒนางานและพัฒนาตนเองต่อไป ให้บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

นายสุทธิพงษ์ โชติรัมย์

ตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการ

สารบัญ

รายการ	หน้า
ข้อมูลทั่วไป.....	1
ประเภทห้องเรียน.....	1
ส่วนที่ 1 ข้อตกลงในการพัฒนางานตามมาตรฐานตำแหน่ง.....	1
1) ภาระงาน.....	1
2) งานที่จะปฏิบัติมาตรฐานตำแหน่งครู (ให้ระบุรายละเอียดของงานที่จะปฏิบัติในแต่ละด้านว่าจะดำเนินการอย่างไร โดยอาจระบุระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการด้วยก็ได้).....	3
ส่วนที่ 2 ข้อตกลงในการพัฒนางานที่เป็นประเด็นท้าทาย.....	7
สภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้และคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน.....	7
วิธีการดำเนินการให้บรรลุผล.....	10
ผลลัพธ์การพัฒนาที่คาดหวัง.....	11
ความเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา.....	12

แบบข้อตกลงในการพัฒนางาน (PA)
สำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะครูชำนาญการ
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2567
ระหว่างวันที่ 1 เดือนตุลาคม พ.ศ. 2566 ถึงวันที่ 30 เดือนกันยายน พ.ศ. 2567

ผู้จัดทำข้อตกลง

ชื่อ นายสุทธิพงษ์ นามสกุล โชติธรรมย์ ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการ
สถานศึกษา โรงเรียนเทพศิรินทร์ลาดหญ้า กาญจนบุรี สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
กาญจนบุรี รับเงินเดือนในอันดับ คศ.2 อัตราเงินเดือน 23,860 บาท

ประเภทห้องเรียนที่จัดการเรียนรู้ (สามารถระบุได้มากกว่า 1 ประเภทห้องเรียนตามสภาพการจัดการ
เรียนรู้)

- ห้องเรียนวิชาสามัญหรือวิชาพื้นฐาน
 ห้องเรียนปฐมวัย
 ห้องเรียนการศึกษาพิเศษ
 ห้องเรียนสายวิชาชีพ
 ห้องเรียนการศึกษานอกระบบ / ตามอัธยาศัย

ข้าพเจ้าขอแสดงเจตจำนงในการจัดทำข้อตกลงในการพัฒนางานตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการ
ซึ่งเป็นตำแหน่งและวิทยฐานะที่ดำรงอยู่ในปัจจุบันกับผู้อำนวยการสถานศึกษา ไว้ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ข้อตกลงในการพัฒนางานตามมาตรฐานตำแหน่ง

1. ภาระงาน จะมีภาระงานเป็นไปตามที่ ก.ค.ศ. กำหนด

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

1.1 ชั่วโมงสอนตามตารางสอน รวมจำนวน ชั่วโมง/สัปดาห์ดังนี้

กลุ่มสาระการเรียนรู้/รายวิชา

กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม จำนวน 23 ชั่วโมง/
สัปดาห์

รายวิชา ประวัติศาสตร์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 6 ชั่วโมง/สัปดาห์

รายวิชา ประวัติศาสตร์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 5 ชั่วโมง/สัปดาห์

รายวิชา ศาสนาสากล ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 10 ชั่วโมง/สัปดาห์

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำนวน 2 ชั่วโมง/สัปดาห์

ลูกเสือ เนตรนารี จำนวน 1 ชั่วโมง/สัปดาห์

ชุมนุมอิมบิอุญ จำนวน 1 ชั่วโมง/สัปดาห์

1.2 งานส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 4 ชั่วโมง/สัปดาห์

การมีส่วนร่วมในชุมชนแห่งการเรียนรู้ (PLC) จำนวน 1 ชั่วโมง/สัปดาห์

กิจกรรมโฮมรูม จำนวน 2 ชั่วโมง/สัปดาห์

1.3 งานพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษา จำนวน 4 ชั่วโมง/สัปดาห์

คณะกรรมการในกลุ่มบริหารงานงบประมาณ	จำนวน 1 ชั่วโมง/สัปดาห์
คณะกรรมการในโครงการโรงเรียนคุณธรรม	จำนวน 1 ชั่วโมง/สัปดาห์
คณะกรรมการในโครงการวันสำคัญต่าง ๆ	จำนวน 1 ชั่วโมง/สัปดาห์
คณะกรรมการในร้านค้าสวัสดิการโรงเรียน	จำนวน 1 ชั่วโมง/สัปดาห์

1.4 งานตอบสนองนโยบายและจุดเน้น จำนวน 5 ชั่วโมง/สัปดาห์

คณะกรรมการในโครงการโรงเรียนคุณธรรม	จำนวน 1 ชั่วโมง/สัปดาห์
งานส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม	จำนวน 1 ชั่วโมง/สัปดาห์
งานตามรอยศาสตร์พระราชา/ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	จำนวน 1 ชั่วโมง/สัปดาห์
งานโรงเรียนสีขาวของครูที่ปรึกษา	จำนวน 2 ชั่วโมง/สัปดาห์
งานต่อต้านคอร์รัปชั่น หุจريت ต้านโกง	6 ชั่วโมง/ครั้ง
งานสัมพันธ์ชุมชน	3 ชั่วโมง/ครั้ง

ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567

1.1 ชั่วโมงสอนตามตารางสอน รวมจำนวน ชั่วโมง/สัปดาห์ดังนี้

กลุ่มสาระการเรียนรู้/รายวิชา

กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม จำนวน 20 ชั่วโมง/สัปดาห์

รายวิชา ประวัติศาสตร์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 6 ชั่วโมง/สัปดาห์

รายวิชา ประวัติศาสตร์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 6 ชั่วโมง/สัปดาห์

รายวิชา พระพุทธศาสนา ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 6 ชั่วโมง/สัปดาห์

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน จำนวน 2 ชั่วโมง/สัปดาห์

ลูกเสือ เนตรนารี จำนวน 1 ชั่วโมง/สัปดาห์

ชุมนุมอิมบิอุญ จำนวน 1 ชั่วโมง/สัปดาห์

1.2 งานส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 4 ชั่วโมง/สัปดาห์

การมีส่วนร่วมในชุมชนแห่งการเรียนรู้ (PLC) จำนวน 2 ชั่วโมง/สัปดาห์

กิจกรรมโฮมรูม จำนวน 2 ชั่วโมง/สัปดาห์

1.3 งานพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาของสถานศึกษา จำนวน 5 ชั่วโมง/สัปดาห์

คณะกรรมการในกลุ่มบริหารงานงบประมาณ จำนวน 1 ชั่วโมง/สัปดาห์

หัวหน้าโครงการวันสำคัญต่าง ๆ (วันอาเซียน) จำนวน 2 ชั่วโมง/สัปดาห์

คณะกรรมการในโครงการโรงเรียนคุณธรรม จำนวน 1 ชั่วโมง/สัปดาห์

คณะกรรมการในร้านค้าสวัสดิการโรงเรียน จำนวน 1 ชั่วโมง/สัปดาห์

1.4 งานตอบสนองนโยบายและจุดเน้น จำนวน 5 ชั่วโมง/สัปดาห์

คณะกรรมการในโครงการโรงเรียนคุณธรรม จำนวน 1 ชั่วโมง/สัปดาห์

งานส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม จำนวน 1 ชั่วโมง/สัปดาห์

งานตามรอยศาสตร์พระราชา/ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จำนวน 1 ชั่วโมง/สัปดาห์

งานโรงเรียนสีขาวของครูที่ปรึกษา จำนวน 2 ชั่วโมง/สัปดาห์

งานต่อต้านคอร์รัปชั่น หุจريت ต้านโกง 6 ชั่วโมง/ครั้ง

งานสัมพันธ์ชุมชน 3 ชั่วโมง/ครั้ง

2. งานที่จะปฏิบัติตามมาตรฐานตำแหน่งครู (ให้ระบุรายละเอียดของงานที่จะปฏิบัติในแต่ละด้านว่าจะดำเนินการอย่างไร โดยอาจจะระบุระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการด้วยก็ได้)

ลักษณะงานที่ปฏิบัติ ตามมาตรฐานตำแหน่ง	งาน (Tasks) ที่จะดำเนินการพัฒนา ตามข้อตกลง ใน 1 รอบการประเมิน (โปรตระบุ)	ผลลัพธ์ (Outcomes) ของงานตามข้อตกลง ที่คาดหวังให้เกิดขึ้น กับผู้เรียน (โปรตระบุ)	ตัวชี้วัด (Indicators) ที่จะเกิดขึ้นกับผู้เรียน ที่แสดงให้เห็นถึงการ เปลี่ยนแปลงไปในทาง ที่ดีขึ้นหรือมีการพัฒนา มากขึ้นหรือผลสัมฤทธิ์ สูงขึ้น (โปรตระบุ)
<p>1. ด้านการจัดการเรียนรู้ ลักษณะงานที่เสนอให้ครอบคลุมถึง การสร้างและหรือพัฒนาหลักสูตร การออกแบบการจัดการเรียนรู การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ การสร้างและหรือพัฒนาสื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยี และแหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผลการจัดการเรียนรู้ การศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์ เพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนรู การจัดบรรยากาศที่ส่งเสริมและ พัฒนาผู้เรียน และการอบรมและ พัฒนาคุณลักษณะที่ดีของผู้เรียน</p>	<p>1.1 สร้างและพัฒนาหลักสูตร สถานศึกษาในกลุ่มสาระการ เรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และ วัฒนธรรม โดยทำการวิเคราะห์ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด หลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม เพื่อนำ ไปจัดทำคำอธิบายรายวิชาและ โครงสร้างรายวิชาที่รับผิดชอบ สอน</p> <p>1.2 ออกแบบหน่วยการเรียนรู้ รายวิชาที่รับผิดชอบสอน ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคม ศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ได้สอดคล้องกับหลักสูตร สถานศึกษาและหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551</p> <p>1.3 จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชาที่รับผิดชอบสอน ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคม ศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ได้สอดคล้องกับหลักสูตร สถานศึกษาและหลักสูตร แกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551</p>	<p>1.1 นักเรียนได้เรียนรู้ตรงตาม มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมอย่างมี ประสิทธิภาพ</p> <p>1.2 นักเรียนได้เรียนรู้ตาม หน่วยการเรียนรู้รายวิชาที่ รับผิดชอบสอนในกลุ่มสาระ การเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมที่มีประสิทธิภาพ</p> <p>1.3 นักเรียนได้เรียนรู้ตามแผน การจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ และมีการบันทึกผลหลัง การจัดการเรียนการสอนที่ สะท้อนผลในการจัดกิจกรรม การเรียนรู้</p>	<p>1.1 นักเรียนร้อยละ 70 มีความรู้ตามมาตรฐาน การเรียนรู้และตัวชี้วัด ในหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคม ศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม</p> <p>1.2 นักเรียนร้อยละ 70 มีความรู้ตามหน่วยการเรียนรู้ รายวิชาที่รับผิดชอบสอน ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคม ศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม</p> <p>1.3 นักเรียนร้อยละ 70 ได้เรียนรู้อย่างมีความสุข และมีความรู้ตามมาตรฐาน การเรียนรู้และตัวชี้วัด ในหลักสูตรสถานศึกษาและ หลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551</p>

ลักษณะงานที่ปฏิบัติ ตามมาตรฐานตำแหน่ง	งาน (Tasks) ที่จะดำเนินการพัฒนา ตามข้อตกลง ใน 1 รอบการประเมิน (ไปรตระบุ)	ผลลัพธ์ (Outcomes) ของงานตามข้อตกลง ที่คาดหวังให้เกิดขึ้น กับผู้เรียน (ไปรตระบุ)	ตัวชี้วัด (Indicators) ที่จะเกิดขึ้นกับผู้เรียน ที่แสดงให้เห็นถึงการ เปลี่ยนแปลงไปในทาง ที่ดีขึ้นหรือมีการพัฒนา มากขึ้นหรือผลสัมฤทธิ์ สูงขึ้น (ไปรตระบุ)
	<p>1.4 สร้างสื่อการเรียนการสอน รายวิชาที่รับผิดชอบสอน ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม</p> <p>1.5 สร้างเครื่องมือวัดและ ประเมินผลการจัดการเรียนรู้ สอดคล้องกับมาตรฐานการ เรียนรู้และตัวชี้วัดในรายวิชาที่ รับผิดชอบสอนในกลุ่มสาระ การเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม</p> <p>1.6 ศึกษาข้อมูลนักเรียน เป็นรายบุคคลเพื่อค้นหา แนวทางการแก้ปัญหาและ ดำเนินการจัดทำวิจัยในชั้นเรียน</p> <p>1.7 จัดบรรยากาศในการเรียน การสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้ ของนักเรียน</p> <p>1.8 จัดกิจกรรมพัฒนา คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด</p>	<p>1.4 นักเรียนได้รับการพัฒนา ความรู้และทักษะคิดวิเคราะห์ ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้สื่อการเรียนการสอนที่ ครูสร้างขึ้นตามรายวิชาที่ รับผิดชอบสอนในกลุ่มสาระ การเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม</p> <p>1.5 นักเรียนได้รับการวัดและ ประเมินผลการเรียนรู้ผ่านการใช้ เครื่องมือวัดและประเมินผล การจัดการเรียนรู้ที่ครูสร้างขึ้น ตามรายวิชาที่รับผิดชอบสอน ในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคม ศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม</p> <p>1.6 นักเรียนได้รับการแก้ไข ปัญหาโดยครูใช้กระบวนการทำ วิจัยในชั้นเรียน</p> <p>1.7 นักเรียนได้เรียนรู้และ มีความพึงพอใจต่อบรรยากาศ การเรียนการสอนในระดับมาก</p> <p>1.8 นักเรียนได้รับการพัฒนา คุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามเกณฑ์ที่สถานศึกษากำหนด</p>	<p>1.4 นักเรียนร้อยละ 70 มีความรู้และทักษะคิด วิเคราะห์ผ่านการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ โดยใช้สื่อการเรียน การสอนที่ครูสร้างขึ้นตาม รายวิชาที่รับผิดชอบสอน ในกลุ่มสาระ การเรียนรู้สังคม ศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม</p> <p>1.5.1 นักเรียนร้อยละ 70 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ผ่านเกณฑ์ตามที่สถานศึกษา กำหนดไว้</p> <p>1.5.2 นักเรียนร้อยละ 70 มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ผ่านเกณฑ์ตามที่สถานศึกษา กำหนดไว้</p> <p>1.5.3 นักเรียนร้อยละ 70 สามารถอ่าน คิดวิเคราะห์ และเขียนผ่านเกณฑ์ตามที่ สถานศึกษากำหนดไว้</p> <p>1.6 นักเรียนร้อยละ 100 ได้รับการแก้ไขปัญหา โดยครูใช้กระบวนการทำวิจัย ในชั้นเรียน</p> <p>1.7.1 นักเรียนร้อยละ 100 ได้เรียนรู้</p> <p>1.7.2 นักเรียนร้อยละ 80 มีความพึงพอใจต่อบรรยากาศ การเรียนการสอนในระดับมาก</p> <p>1.8 นักเรียนร้อยละ 70 มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ผ่านเกณฑ์ตามที่สถานศึกษา กำหนดไว้</p>

<p>ลักษณะงานที่ปฏิบัติ ตามมาตรฐานตำแหน่ง</p>	<p>งาน (Tasks) ที่จะดำเนินการพัฒนา ตามข้อตกลง ใน 1 รอบการประเมิน (ไปรตระบุ)</p>	<p>ผลลัพธ์ (Outcomes) ของงานตามข้อตกลง ที่คาดหวังให้เกิดขึ้น กับผู้เรียน (ไปรตระบุ)</p>	<p>ตัวชี้วัด (Indicators) ที่จะเกิดขึ้นกับผู้เรียน ที่แสดงให้เห็นถึงการ เปลี่ยนแปลงไปในทาง ที่ดีขึ้นหรือมีการพัฒนา มากขึ้นหรือผลสัมฤทธิ์ สูงขึ้น (ไปรตระบุ)</p>
<p>2. ด้านการส่งเสริมและ สนับสนุน ลักษณะงานที่เสนอให้ครอบคลุมถึง การจัดทำข้อมูลสารสนเทศของ ผู้เรียนและรายวิชา การดำเนินการ ตามระบบดูแลช่วยเหลือผู้เรียน การ ปฏิบัติงานวิชาการ และงานอื่น ๆ ของสถานศึกษา และการประสาน ความร่วมมือกับผู้ปกครองภาคี เครือข่าย และหรือสถาน ประกอบการ</p>	<p>2.1 จัดทำข้อมูลสารสนเทศของ ผู้เรียนและรายวิชาที่รับผิดชอบ สอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ สังคมศึกษา ศาสนา และ วัฒนธรรม โดยมีการทดสอบ ก่อนเรียน เพื่อจัดกลุ่มนักเรียน อ่อน ปานกลาง และเก่ง</p> <p>2.2 ดำเนินการตามระบบดูแล ช่วยเหลือนักเรียนทั้ง 5 ขั้นตอน อย่างทั่วถึงครบทุกคน ได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) การรู้จักนักเรียนรายบุคคล 2) การคัดกรองนักเรียน 3) การป้องกันและแก้ไข้ปัญหา 4) การส่งเสริมพัฒนานักเรียน 5) การส่งต่อ และเยี่ยมบ้าน นักเรียนครบ 100 เปอร์เซ็นต์ <p>2.3 ปฏิบัติงานวิชาการและงาน อื่น ๆ ของสถานศึกษา เช่น หัวหน้าโครงการวันสำคัญต่าง ๆ (ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์) กิจกรรมวันอาเซียน (ASEAN DAY)</p> <p>2.4 ประสานงานความร่วมมือ ระหว่างครู นักเรียน ผู้ปกครอง และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อร่วมมือกันแก้ปัญหาและ พัฒนานักเรียน</p>	<p>2.1 นักเรียนได้รับการส่งเสริม และสนับสนุนการเรียนรู้ อย่างต่อเนื่อง รู้จักตนเองและ พัฒนาศักยภาพของตนเอง ได้อย่างเป็นลำดับ</p> <p>2.2 นักเรียนรู้จักตนเองและ พัฒนาศักยภาพของตนเอง และได้รับการแก้ปัญหาโดยมี เครือข่าย 3 ประสานความ ร่วมมือคือ ครู นักเรียน และ ผู้ปกครอง ร่วมมือกันดูแล ช่วยเหลือนักเรียน</p> <p>2.3.1 นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับสมาคม ประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออก เฉียงใต้หรืออาเซียน</p> <p>2.3.2 นักเรียนพึงพอใจต่อ โครงการวันสำคัญต่าง ๆ (ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์) กิจกรรมวันอาเซียน (ASEAN DAY)</p> <p>2.4 นักเรียนได้รับการแก้ปัญหา และการพัฒนา โดยประสาน ความร่วมมือระหว่างครู นักเรียน ผู้ปกครอง และ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมมือ ดูแลช่วยเหลือนักเรียน</p>	<p>2.1 นักเรียนได้รับการแก้ไข และพัฒนาในรายวิชาที่ รับผิดชอบสอนในกลุ่มสาระ การเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมที่ดีขึ้นไม่ต่ำกว่า ร้อยละ 70 ของนักเรียน ที่ไม่ผ่านเกณฑ์</p> <p>2.2 นักเรียนและผู้ปกครอง ร้อยละ 80 มีความพึงพอใจ ต่อระบบดูแลช่วยเหลือ นักเรียนในระดับมากขึ้นไป</p> <p>2.3.1 นักเรียนร้อยละ 80 ที่เข้าร่วมกิจกรรมมีความ เข้าใจเกี่ยวกับสมาคม ประชาชาติแห่งเอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้หรืออาเซียน</p> <p>2.3.2 นักเรียนร้อยละ 80 มีความพึงพอใจต่อกิจกรรม วันอาเซียน (ASEAN DAY) ในระดับมากขึ้นไป</p> <p>2.4 นักเรียนร้อยละ 80 เกิดการเรียนรู้อย่างมีคุณภาพ ตามการประสานงาน ความร่วมมือระหว่างครู นักเรียน ผู้ปกครอง และ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อ ร่วมกันแก้ปัญหาและพัฒนา นักเรียน</p>

ลักษณะงานที่ปฏิบัติ ตามมาตรฐานตำแหน่ง	งาน (Tasks) ที่จะดำเนินการพัฒนา ตามข้อตกลง ใน 1 รอบการประเมิน (โปรตรระบุ)	ผลลัพธ์ (Outcomes) ของงานตามข้อตกลง ที่คาดหวังให้เกิดขึ้น กับผู้เรียน (โปรตรระบุ)	ตัวชี้วัด (Indicators) ที่จะเกิดขึ้นกับผู้เรียน ที่แสดงให้เห็นถึงการ เปลี่ยนแปลงไปในทาง ที่ดีขึ้นหรือมีการพัฒนา มากขึ้นหรือผลสัมฤทธิ์ สูงขึ้น (โปรตรระบุ)
<p>3. ด้านการพัฒนาตนเองและวิชาชีพ</p> <p>ลักษณะงานที่เสนอให้ครอบคลุมถึงการ พัฒนาตนเองอย่างเป็นระบบ และต่อเนื่อง การมีส่วนร่วมในการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อ พัฒนาการจัดการเรียนรู้ และการนำ ความรู้ความสามารถ ทักษะที่ได้จาก การพัฒนาตนเองและวิชาชีพมาใช้ ในการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ การ พัฒนาคุณภาพผู้เรียน และ การ พัฒนานวัตกรรมการจัด การเรียนรู้</p>	<p>3.1 พัฒนาตนเองอย่างเป็น ระบบและต่อเนื่อง โดยการเข้า อบรม/ประชุม/สัมมนา ตลอด ปีงบประมาณ 2567 ในสาขา และวิชาที่มีความเหมาะสมกับ ระดับของตนเอง เพื่อนำความรู้ ทักษะและประสบการณ์ที่ได้รับ มาพัฒนากิจกรรมการเรียน การสอน</p> <p>3.2 เข้าร่วมกิจกรรมกลุ่ม เพื่องานด้านวิชาชีพ (PLC) นำความรู้ที่ได้รับมาสร้างเป็น สื่อและนวัตกรรมเพื่อแก้ปัญหา และพัฒนากิจกรรมการเรียน การสอนให้กับนักเรียน</p>	<p>3.1 นักเรียนได้รับการจัด กิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้น ผู้เรียนเป็นสำคัญ มีกิจกรรมการ เรียนการสอนที่มีความ หลากหลายและเหมาะสมตาม ความแตกต่างระหว่างบุคคล ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนที่สูงขึ้น และครูมี แผนพัฒนาตนเองรายบุคคล (ID plan) สามารถนำองค์ ความรู้มาจัดกิจกรรมการเรียน การสอนให้กับนักเรียนได้</p> <p>3.2 นักเรียนได้รับการแก้ไข ปัญหาในการเรียนได้เหมาะสม ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนที่สูงขึ้น</p>	<p>3.1 นักเรียนร้อยละ 100 ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนด้วยวิธีการที่มีความ หลากหลายและเหมาะสมตาม ความแตกต่างระหว่างบุคคล ทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนที่สูงขึ้น</p> <p>3.2 นักเรียนร้อยละ 100 ได้รับการแก้ไขเมื่อเกิดปัญหา ทางการเรียน และปัญหาอื่น ๆ ที่พบเห็นอย่างต่อเนื่องเป็น ระบบ มีผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนที่สูงขึ้น และได้รับการ พัฒนา แก้ปัญหาในการเรียน อย่างต่อเนื่อง</p>

หมายเหตุ

1. รูปแบบการจัดทำข้อตกลงในการพัฒนางาน.ตามแบบ.PA.1 ให้เป็นไปตามบริบทและสภาพ
การจัดการเรียนรู้ของแต่ละสถานศึกษา โดยความเห็นชอบร่วมกันระหว่างผู้อำนวยการสถานศึกษาและ
ข้าราชการครูผู้จัดทำข้อตกลง

2. งาน (Tasks) ที่เสนอเป็นข้อตกลงในการพัฒนางาน ต้องเป็นงานในหน้าที่ความรับผิดชอบหลัก
ที่ส่งผลโดยตรงต่อผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน และให้นำเสนอรายวิชาหลักที่ทำการสอน โดยเสนอใน
ภาพรวมของรายวิชาหลักที่ทำการสอนทุกระดับชั้น ในกรณีที่สอนหลายรายวิชา สามารถเลือกรายวิชาใดวิชา
หนึ่งได้ โดยจะต้องแสดงให้เห็นถึงการปฏิบัติงานตามมาตรฐานตำแหน่ง และคณะกรรมการประเมินผลการ
พัฒนางานตามข้อตกลงสามารถประเมินได้ตามแบบการประเมิน PA 2

3. การพัฒนางานตามข้อตกลง ตามแบบ PA 1 ให้ความสำคัญกับผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียน
(Outcomes) และตัวชี้วัด (Indicators) ที่เป็นรูปธรรม และการประเมินของคณะกรรมการประเมินผลการ
พัฒนางานตามข้อตกลง ให้คณะกรรมการดำเนินการประเมิน ตามแบบ PA 2 จากการปฏิบัติงานจริงสภาพ
การจัดการเรียนรู้ในบริบทของแต่ละสถานศึกษา และผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียนที่เกิดจากการพัฒนางาน
ตามข้อตกลงเป็นสำคัญ โดยไม่เน้นการประเมินจากเอกสาร

ส่วนที่ 2 ข้อตกลงในการพัฒนางานที่เป็นประเด็นท้าทายในการพัฒนาผลลัพธ์การเรียนรู้ของนักเรียน

ประเด็นที่ท้าทายในการพัฒนาผลลัพธ์การเรียนรู้ของผู้เรียนของผู้จัดทำข้อตกลง ซึ่งปัจจุบันดำรงตำแหน่งครู วิทยฐานะครูชำนาญการ ต้องแสดงให้เห็นถึงระดับการปฏิบัติที่คาดหวังของวิทยฐานะครูชำนาญการ คือ **การแก้ไขปัญหา** การจัดการเรียนรู้และการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน ให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นหรือมีการพัฒนามากขึ้น (ทั้งนี้ ประเด็นท้าทายอาจจะแสดงให้เห็นถึงระดับการปฏิบัติที่คาดหวังในวิทยฐานะที่สูงกว่าได้)

ประเด็นท้าทาย : การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการวิเคราะห์หลักฐานทางประวัติศาสตร์ เรื่อง ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมสมัยอยุธยาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้กลยุทธ์ SCIM-C

1. สภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้และคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียน

ประวัติศาสตร์เป็นการศึกษาเพื่ออธิบายอดีตของสังคมมนุษย์ตามมิติเวลา (นิธิ เอียวศรีวงศ์ และอาคม พัทธยะ, 2525: 12) โดยอาศัยระเบียบวิธีการศึกษาในการตั้งคำถาม ค้นคว้า ตรวจสอบ ทำความเข้าใจบริบท วิเคราะห์ วิพากษ์ และตีความจากหลักฐานร่วมสมัยประเภทต่าง ๆ เท่าที่หลงเหลืออยู่มาจนถึงปัจจุบัน (สีบแสง พรหมบุญ, 2521: 22; วินัย พงศ์ศรีเพียร, 2543: 8; อติศร ศักดิ์สูง, 2554: 3; Martin, 2012: 67) เพื่อเข้าถึงความจริงเกี่ยวกับเหตุการณ์หรือพฤติกรรมของมนุษย์ในสังคมใดสังคมหนึ่งของอดีตที่มีผลมาจากสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ ได้แก่ ลักษณะภูมิประเทศ ภูมิอากาศ ทรัพยากรธรรมชาติ หรือสภาพแวดล้อมที่มนุษย์ในช่วงเวลานั้นสร้างขึ้น ได้แก่ ลักษณะทางการเมืองการปกครอง เศรษฐกิจ สังคม หรือวัฒนธรรมโดยสภาพแวดล้อมต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนมีอิทธิพลต่อการกำหนดสภาพวิถีการดำรงชีวิต พฤติกรรมทางความคิด ค่านิยม ความเชื่อ และความต้องการของมนุษย์ในอดีตที่ส่งผลมาจนถึงปัจจุบัน (พรเพ็ญ อันตระกูล, 2527: 141; หลุยส์ กอตซ์ลัค, 2525: 20-21; วีณา เอี่ยมประไพ, 2535: 140-143)

ธรรมชาติของวิชาประวัติศาสตร์มุ่งเน้นให้ผู้เรียนรู้จักการสืบเสาะหาความรู้จากการวิเคราะห์และตีความหลักฐานทางประวัติศาสตร์ (สิริวรรณ ศรีพหล, 2551: 87) เพื่อเข้าใจสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่มีอิทธิพลต่อเหตุการณ์หรือพฤติกรรมของมนุษย์ในอดีตอันจะทำให้ผู้เรียนรับรู้และเข้าใจว่า เราไม่สามารถนำความคิดของผู้คนในปัจจุบันไปตัดสินเรื่องราวที่เกิดขึ้นแล้วในอดีต การศึกษาอดีตต้องทำความเข้าใจสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ที่เป็นอยู่ในขณะนั้น ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจอดีตได้ถูกต้องตามความเป็นจริง (วีณา เอี่ยมประไพ, 2535: 140-143; สีบแสง พรหมบุญ, 2538: 53-63; ปิยนารถ บุณนาค, 2553: 21; วรางคณา นิพัทธ์สุขกิจ, 2560: 245) ทั้งนี้การจัดการเรียนการสอนประวัติศาสตร์ได้อย่างสอดคล้องกับธรรมชาติของวิชาจะส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาการคิดอย่างเป็นระบบและฝึกนิสัยที่มีระเบียบ รอบคอบ วางตนเป็นกลาง ยึดมั่นต่อความจริง นับเป็นคุณลักษณะสำคัญของมนุษย์ในสังคมปัจจุบัน (สีบแสง พรหมบุญ, 2527: 76; วีณา เอี่ยมประไพ, 2535: 23-24) รวมถึงส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์ความสำเร็จหรือข้อผิดพลาดของมนุษย์ในอดีต เพื่อนำมาเป็นบทเรียนที่มีค่าต่อการพัฒนาสังคมมนุษย์ทั้งในปัจจุบันและอนาคต (จันทร์ฉาย ภัคอธิคม, 2545: 3-5; สิริวรรณ ศรีพหล, 2553: 17-18) นอกจากนี้ผู้เรียนยังสามารถนำความรู้และทักษะจากกระบวนการศึกษาประวัติศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตได้ เช่น การสืบค้น กลั่นกรอง ตรวจสอบ และประเมินความน่าเชื่อถือของข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ รอบตัว และสามารถแสดงความคิดเห็นต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างมีเหตุผลบนพื้นฐานการอ้างอิงข้อมูลจากหลักฐาน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2560: 13)

จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนรายวิชา ส22105 ประวัติศาสตร์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2566 พบว่า นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โดยส่วนมากมีผลการเรียนรู้และความสามารถในการวิเคราะห์หลักฐานทางประวัติศาสตร์ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 70 เมื่อพิจารณาข้อมูลที่ได้จากการสังเกตพฤติกรรม การซักถาม การตอบคำถาม การทำใบงาน หรือใบกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์หลักฐานทางประวัติศาสตร์ พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ส่วนใหญ่ไม่สามารถระบุแหล่งที่มาของหลักฐานทางประวัติศาสตร์ที่ต้นได้ศึกษา เช่น ผู้เขียน ผู้สร้างหรือผู้ค้นพบหลักฐาน ปีที่สร้าง หรือปีที่ค้นพบหลักฐาน ประเภทหลักฐาน สาระสำคัญของข้อมูลหลักฐาน วัตถุประสงค์การสร้างหลักฐาน กล่าวคือ นักเรียนจะตอบเนื้อหาที่ปรากฏในหลักฐานโดยที่จะไม่มีการวิเคราะห์สาระสำคัญของหลักฐาน ส่งผลให้นักเรียนไม่เข้าใจเนื้อหาทางประวัติศาสตร์และมีผลการเรียนรู้ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้

จากสภาพการณ์ ปัญหา และความสำคัญของการจัดการเรียนการสอนประวัติศาสตร์เพื่อส่งเสริมความสามารถในการวิเคราะห์หลักฐานทางประวัติศาสตร์ พบว่า กลยุทธ์ SCIM-C ที่ David Hicks ศาสตราจารย์สาขาวิชาการศึกษาประวัติศาสตร์และสังคมศาสตร์ Peter Doolittle ศาสตราจารย์สาขาวิชาจิตวิทยาทางการศึกษา และ E. Thomas Ewing ศาสตราจารย์สาขาวิชาประวัติศาสตร์ จากสถาบันโพลีเทคนิคและมหาวิทยาลัยแห่งรัฐเวอร์จิเนีย (Virginia Polytechnic Institute and State University) ประเทศสหรัฐอเมริกาได้ร่วมกันออกแบบและพัฒนากลยุทธ์ SCIM-C บนพื้นฐานแนวคิดทฤษฎีการเสริมต่อการเรียนรู้และแนวคิดการสืบสวนทางประวัติศาสตร์ อันเนื่องมาจากปัญหาสำคัญที่ว่า การสืบสวนทางประวัติศาสตร์เป็นกระบวนการทางความคิดที่ซับซ้อน เพราะการปฏิบัติกิจกรรมการสืบสวนทางประวัติศาสตร์ ผู้เรียนต้องใช้ทักษะการคิดที่หลากหลาย เช่น การประเมินความน่าเชื่อถือ การเข้าใจมุมมอง การวิเคราะห์ การตีความ การสังเคราะห์ รวมถึงการสรุปข้อมูลจากหลักฐานอย่างมีเหตุผล ส่งผลให้การปฏิบัติกิจกรรมการสืบสวนทางประวัติศาสตร์ของผู้เรียน ไม่สามารถประสบผลสำเร็จได้โดยง่ายหรืออาจประสบผลสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อผู้เรียนได้รับการช่วยเหลืออย่างเหมาะสมโดยการเสริมต่อการเรียนรู้จากครูผู้สอนประวัติศาสตร์ ซึ่งวิธีการหนึ่งสำหรับการเสริมต่อการเรียนรู้ในกระบวนการสืบสวนทางประวัติศาสตร์ คือ การใช้กลยุทธ์ SCIM-C เป็นกลยุทธ์ที่ออกแบบขึ้นมาสำหรับการเสริมต่อการเรียนรู้ที่จะช่วยอำนวยความสะดวกและลดความซับซ้อนในการสืบสวนทางประวัติศาสตร์ให้กับผู้เรียน รวมถึงเป็นกลยุทธ์ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ตั้งคำถาม สะท้อนผล และสร้างปฏิสัมพันธ์กับหลักฐานทางประวัติศาสตร์ในการพัฒนาการตีความทางประวัติศาสตร์ อันจะนำไปสู่การเข้าใจมุมมองและบริบททางประวัติศาสตร์ของเรื่องราวเหตุการณ์ในอดีตได้ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุดและตอบคำถามทางประวัติศาสตร์ได้อย่างมีเหตุผล (Hicks and Doolittle, 2009: 132-133; Lee and Friedman, 2009: 10; Scheuerell, 2015: 84-85)

กลยุทธ์ SCIM-C เป็นกลยุทธ์สำหรับการสืบสวนทางประวัติศาสตร์ ประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอนมีรายละเอียดดังนี้

- 1) ขั้นการสรุปสาระสำคัญ (Summarizing: S) ขั้นตอนนี้เป็นขั้นเริ่มต้นในการตรวจสอบหลักฐาน แต่ละขั้น โดยผู้สอนให้ผู้เรียนตรวจสอบมุมมองทางเอกสาร (The documentary aspects) ของหลักฐานทางประวัติศาสตร์แต่ละขั้นอย่างรวดเร็ว เพื่อค้นหาข้อมูลที่ปรากฏอย่างชัดเจนจากหลักฐาน ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนต้องทำ การระบุหัวข้อเรื่อง ผู้เขียน จุดประสงค์ ผู้อ่าน ประเภทหลักฐาน ข้อมูลวันที่ แนวความคิด และมุมมองของผู้เขียนจากหลักฐานทางประวัติศาสตร์

2) ขั้นการทำความเข้าใจบริบท (Contextualizing: C) ขั้นตอนนี้ผู้สอนให้ผู้เรียนใช้เวลากับหลักฐานมากขึ้น เพื่อสำรวจมุมมองแท้จริงของหลักฐาน (The authentic aspects of the source) ในลักษณะของการค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับเวลา (Time) และพื้นที่ (Space) พร้อมทั้งทำความเข้าใจต่อสำนวนภาษาหรือรูปภาพจากอดีตภายในหลักฐาน นอกจากนี้ผู้เรียนควรให้ความสำคัญต่อค่านิยม อุปนิสัย และขนบธรรมเนียมของผู้คนในยุคสมัยนั้น ซึ่งอาจมีความแตกต่างไปจากสมัยปัจจุบันและหลีกเลี่ยงการใช้หลักฐานโดยนำบริบทในปัจจุบันไปตัดสินอดีต

3) ขั้นการสรุปลงความเห็น (Inferring: I) ขั้นตอนนี้ออกแบบขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสมหาข้อเท็จจริงเบื้องต้นที่รวบรวมได้จากหลักฐาน และเริ่มต้นอ่านข้อมูลที่มีนัยยะแฝง (Subtexts) และทำการสรุปลงความเห็นตามข้อเท็จจริงจากหลักฐาน (Inference) บนพื้นฐานของความเข้าใจบริบทและการตรวจสอบหลักฐานอย่างต่อเนื่อง นับเป็นขั้นที่เปิดพื้นที่ให้ผู้เรียนได้สำรวจและตรวจสอบมุมมองของหลักฐานทางประวัติศาสตร์

4) ขั้นการตรวจสอบ (Monitoring: M) ขั้นตอนนี้เป็นขั้นสุดท้ายในการตรวจสอบหลักฐานแต่ละชั้น โดยผู้เรียนทำการตรวจสอบความน่าเชื่อถือและความสำคัญของหลักฐานต่อการตอบคำถามทางประวัติศาสตร์และสะท้อนผลบนข้อสมมติฐานที่ตั้งไว้

5) ขั้นการยืนยัน (Corroborating: C) ขั้นตอนนี้เริ่มต้นเมื่อผู้เรียนวิเคราะห์หลักฐานแต่ละชั้นเสร็จแล้วและพร้อมที่จะขยายผลการวิเคราะห์ โดยทำการเปรียบเทียบหลักฐานที่ได้อ่านไว้ ผู้เรียนต้องพิจารณาว่าหลักฐานที่ได้อ่านนั้นมีความเหมือนและแตกต่างกันอย่างไร ผู้เรียนควรมองหาข้อมูลที่มีนัยยะแฝงในหลักฐานที่อาจขัดขวางการตีความและการตอบคำถามทางประวัติศาสตร์ เมื่อผู้เรียนพบข้อขัดแย้งระหว่างหลักฐานต้องทำการสืบสอบเพิ่มเติม เมื่อผู้เรียนเปรียบเทียบหลักฐานเสร็จแล้วจะเริ่มต้นสร้างข้อสรุปบนพื้นฐานข้อมูลจากการสังเคราะห์หลักฐาน ทั้งนี้ในแต่ละขั้นของกลยุทธ์ SCIM-C จะมีคำถามเชิงวิเคราะห์ (Analyzing Questions) จำนวน 4 คำถามที่จะช่วยให้ผู้เรียนศึกษาหลักฐานได้อย่างมีวิจารณญาณ นอกจากนี้ผู้เรียนสามารถถามคำถามเพิ่มเติมได้ในแต่ละขั้นของกลยุทธ์ SCIM-C (Hicks et al., 2004: 221-225)

การใช้กลยุทธ์ SCIM-C เป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญในการเรียนรู้ผ่านการสืบสวนทางประวัติศาสตร์โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ตั้งคำถามทางประวัติศาสตร์ และวิเคราะห์หลักฐานเชิงลึกได้อย่างรอบคอบ (Hicks et al., 2004) รวมถึงส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถตีความหลักฐานทางประวัติศาสตร์ด้วยตนเองอันจะนำไปสู่การค้นพบข้อมูลที่น่าสนใจจากอดีตที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาความเข้าใจทางประวัติศาสตร์ในระดับใหม่ที่สูงขึ้น (Holcomb et al., 2011) อีกทั้งกลยุทธ์ดังกล่าวยังช่วยสร้างความรู้สึกให้ผู้เรียนเสมือนเป็นนักประวัติศาสตร์ที่กำลังทำงานกับหลักฐานชั้นต้น และตีความเรื่องราวในอดีตด้วยตนเอง ส่งผลให้ผู้เรียนรู้สึกสนุกต่อการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ อีกทั้งยังพบว่า คำถามเชิงวิเคราะห์ (Analyzing Question) ในแต่ละขั้นของกลยุทธ์ SCIM-C ทำให้ผู้เรียนรับรู้ถึงการเชื่อมโยงกันของข้อมูล จากหลักฐานแต่ละชั้นที่ศึกษา ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นที่จะค้นคว้าข้อมูลที่เชื่อมโยงกันเพิ่มเติมต่อไปอีก (Ogle et al., 2018) ในท้ายที่สุด การใช้ SCIM-C ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเห็นคุณค่าของการศึกษาเรื่องราวในอดีตผ่านการสืบสวนทางประวัติศาสตร์ และก้าวข้ามการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ที่จำกัดเฉพาะอยู่ในตำราเรียน ส่งผลให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะความฉลาดรู้ได้อย่างเป็นระเบียบ (Disciplinary Literacy Skills) นับเป็นทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณลักษณะความเป็นพลเมืองของผู้เรียน (Hicks et al., 2016)

ด้วยสภาพปัญหาและเหตุผลดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอนรายวิชาประวัติศาสตร์สนใจที่จะศึกษาวิจัยเป็นประเด็นท้าทายเรื่อง การพัฒนาผลการเรียนรู้และความสามารถในการวิเคราะห์หลักฐานทางประวัติศาสตร์เรื่อง ความสัมพันธ์ทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมสมัยอยุธยา โดยใช้กลยุทธ์ SCIM-C สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/2 โรงเรียนเทพศิรินทร์ลาดหญ้า กาญจนบุรี

2. วัตถุประสงค์ข้อตกลงในการพัฒนางานที่เป็นประเด็นท้าทาย

1) เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาประวัติศาสตร์ เรื่อง ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมสมัยอยุธยาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ประวัติศาสตร์โดยใช้กลยุทธ์ SCIM-C

2) เพื่อพัฒนาความสามารถในการวิเคราะห์หลักฐานทางประวัติศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ประวัติศาสตร์โดยใช้กลยุทธ์ SCIM-C

3. วิธีการดำเนินการให้บรรลุผล

3.1 ขั้นตอนการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้วิชาประวัติศาสตร์โดยใช้กลยุทธ์ SCIM-C

1) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สาระประวัติศาสตร์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2) ศึกษากลยุทธ์ SCIM-C ซึ่งประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การสรุปสาระสำคัญ (Summarizing: S) ขั้นตอนที่ 2 การทำความเข้าใจบริบท (Contextualizing: C) ขั้นตอนที่ 3 การสรุปลงความเห็น (Inferring: I) ขั้นตอนที่ 4 การตรวจสอบ (Monitoring: M) และขั้นตอนที่ 5 การยืนยัน (Corroborating: C)

3) ศึกษาเนื้อหาสาระประวัติศาสตร์ไทยที่จะนำมาใช้จัดการเรียนการสอนร่วมกับกลยุทธ์ SCIM-C คือ เนื้อหาเรื่อง ความสัมพันธ์ทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมสมัยอยุธยา

4) ศึกษาองค์ประกอบ แนวทาง และวิธีการวิเคราะห์หลักฐานทางประวัติศาสตร์ เพื่อสังเคราะห์เป็นองค์ประกอบการวัดความสามารถในการวิเคราะห์หลักฐานทางประวัติศาสตร์

5) นำเป้าหมาย มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม และกลยุทธ์ SCIM-C

มาเขียนแผนการจัดการเรียนรู้วิชาประวัติศาสตร์

6) นำแผนการจัดการเรียนรู้วิชาประวัติศาสตร์เรื่อง ความสัมพันธ์ทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมสมัยอยุธยา โดยใช้กลยุทธ์ SCIM-C สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนเทพศิรินทร์ลาดหญ้า กาญจนบุรี ไปใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัยโดยทดลองกับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย

3.2 ขั้นตอนการสร้างแบบวัดความสามารถในการวิเคราะห์หลักฐานทางประวัติศาสตร์

1) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สาระประวัติศาสตร์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2) ศึกษาองค์ประกอบของการวิเคราะห์หลักฐานทางประวัติศาสตร์ที่จะนำมาใช้เป็นเกณฑ์การวัดความสามารถในการวิเคราะห์หลักฐานทางประวัติศาสตร์ ได้แก่

- 2.1) การระบุผู้เขียน หรือผู้สร้างหลักฐาน
- 2.2) การระบุช่วงเวลาที่เกี่ยวข้อง หรือสร้างหลักฐาน
- 2.3) การจำแนกประเภทของหลักฐาน
- 2.4) การวิเคราะห์วัตถุประสงค์ของผู้เขียน หรือผู้สร้างหลักฐาน
- 2.5) การวิเคราะห์อคติของผู้เขียน หรือผู้สร้างหลักฐาน
- 2.6) การวิเคราะห์วิถีชีวิตของไพร่ในสมัยรัตนโกสินทร์

3) ศึกษาหลักฐานขั้นต้นทางประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม

4) สร้างแบบวัดความสามารถในการวิเคราะห์หลักฐานทางประวัติศาสตร์ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบอัตโนมัติโดยให้นักเรียนเขียนอธิบายคำตอบ

5) สร้างเกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในการวิเคราะห์หลักฐานทางประวัติศาสตร์

3.3 ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมสมัยอยุธยา

1) ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สาระประวัติศาสตร์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

2) วิเคราะห์หลักสูตรตามมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด วิเคราะห์เนื้อหา ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และสร้างตารางวิเคราะห์ข้อสอบ

3) ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือในการวัดและประเมินผล

4) สร้างแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ เรื่อง ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมสมัยอยุธยา แล้วนำไปทดสอบกับนักเรียนกลุ่มทดลอง

4. ผลลัพธ์การพัฒนาที่คาดหวัง

4.1 เชิงปริมาณ

1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาประวัติศาสตร์ เรื่อง ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมสมัยอยุธยา ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ประวัติศาสตร์โดยใช้กลยุทธ์ SCIM-C สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป

2) คะแนนความสามารถในการวิเคราะห์หลักฐานทางประวัติศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ประวัติศาสตร์โดยใช้กลยุทธ์ SCIM-C สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 ขึ้นไป

4.2 เชิงคุณภาพ

นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 เห็นความสำคัญของการวิเคราะห์หลักฐานทางประวัติศาสตร์เรื่อง ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมสมัยอยุธยาผ่านการเขียนสะท้อนผลความคิดในแบบบันทึกการเรียนรู้ (Learning Log) ในช่วงทำกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลยุทธ์ SCIM-C

ลงชื่อ.....

(นายสุทธิพงษ์ โชติรัมย์)

ตำแหน่ง ครู

ผู้จัดทำข้อตกลงในการพัฒนางาน

...../...../.....

ความเห็นของผู้อำนวยการสถานศึกษา

เห็นชอบให้เป็นข้อตกลงในการพัฒนางาน

ไม่เห็นชอบให้เป็นข้อตกลงในการพัฒนางาน โดยมีข้อเสนอแนะเพื่อนำไปแก้ไข และเสนอเพื่อพิจารณาอีกครั้ง ดังนี้

.....

.....

ลงชื่อ.....

(นางวิษญาณี บุญทวี)

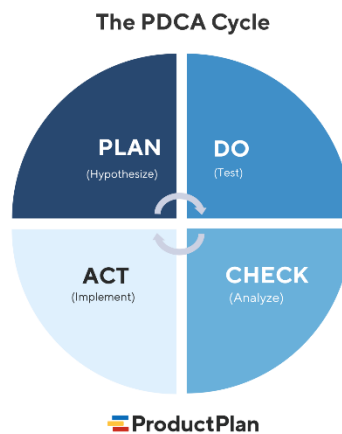
ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียนเทพศิรินทร์ลาดหญ้า กาญจนบุรี

...../...../.....

การวางแผนการปฏิบัติงาน
โดยใช้ทฤษฎีกระบวนการดำเนินงานคุณภาพ (PDCA)
เพื่อพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียนสู่การยกระดับคุณภาพและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน
ของนายสุทธิพงษ์ โชติรัมย์

ทฤษฎีกระบวนการดำเนินงานคุณภาพ (PDCA) ของด็อกเตอร์ เ็ดเวิร์ด เดมมิ่ง (W. Edwards Deming) ประกอบด้วยขั้นตอน 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การวางแผน (Plan) ขั้นตอนที่ 2 การปฏิบัติตามแผน (Do) ขั้นตอนที่ 3 การตรวจสอบการปฏิบัติตามแผน (Check) และขั้นตอนที่ 4 การปรับปรุงแก้ไข (Act)

ภาพแผนภูมิกระบวนการดำเนินงานคุณภาพ (PDCA)

ที่มา: <https://www.productplan.com/glossary/pdca-cycle/>

ขั้นตอนของวงจร PDCA ประกอบด้วย "การวางแผน" อย่างรอบคอบ เพื่อ "การปฏิบัติ" อย่างค่อยเป็นค่อยไป แล้วจึง "ตรวจสอบ" ผลที่เกิดขึ้น วิธีการปฏิบัติใดมีประสิทธิผลที่สุดก็จะจัดให้เป็นมาตรฐาน หากไม่สามารถบรรลุเป้าหมายได้ก็ต้องมองหาวิธีการปฏิบัติใหม่หรือใช้ความพยายามให้มากขึ้นกว่าเดิม

ขั้นตอนที่ 1 การวางแผน (Plan) ขั้นตอนการวางแผนครอบคลุมถึงการกำหนดกรอบหัวข้อที่ต้องการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง ซึ่งรวมถึงการพัฒนาสิ่งใหม่ ๆ การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน ฯลฯ พร้อมกับพิจารณาว่ามีความจำเป็นต้องใช้ข้อมูลใดบ้างเพื่อการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงนั้น โดยระบุวิธีการเก็บข้อมูลให้ชัดเจน นอกจากนี้ จะต้องวิเคราะห์ข้อมูลที่รวบรวมได้ แล้วกำหนดทางเลือกในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงดังกล่าว การวางแผนยังช่วยให้เราสามารถคาดการณ์สิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคต และช่วยลดความสูญเสียต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้ ทั้งในด้านแรงงาน วัสดุดิบ ชั่วโม่ง การทำงาน เงิน เวลา ฯลฯ โดยสรุปแล้วการวางแผนช่วยให้รับรู้สภาพปัจจุบัน พร้อมกับกำหนดสภาพที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคต ด้วยการผสมผสานประสบการณ์ ความรู้ และทักษะอย่างลงตัวโดยทั่วไปการวางแผนมีอยู่ด้วยกัน 2 ประเภทหลัก ๆ ดังนี้

ประเภทที่ 1 การวางแผนเพื่ออนาคต เป็นการวางแผนสำหรับสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตหรือกำลังจะเกิดขึ้น บางอย่างเราไม่สามารถควบคุมสิ่งนั้นได้เลย แต่เป็นการเตรียมความพร้อมของเราสำหรับสิ่งนั้น

ประเภทที่ 2 การวางแผนเพื่อการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง เป็นการวางแผนเพื่อเปลี่ยนแปลงสภาพที่เกิดขึ้นในปัจจุบันเพื่อสภาพที่ดีขึ้น ซึ่งเราสามารถควบคุมผลที่เกิดในอนาคตได้ด้วยการเริ่มต้นเปลี่ยนแปลงตั้งแต่ปัจจุบัน

ขั้นตอนที่ 2 การปฏิบัติตามแผน (Do) ขั้นตอนการปฏิบัติ คือ การลงมือปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตามทางเลือกที่ได้กำหนดไว้ในขั้นตอนการวางแผน ในขั้นนี้ต้องตรวจสอบระหว่างการปฏิบัติด้วยว่าได้ดำเนินไปในทิศทางที่ตั้งใจหรือไม่ พร้อมกับสื่อสารให้ผู้ที่เกี่ยวข้องรับทราบด้วย เราไม่ควรปล่อยให้ถึงวินาทีสุดท้ายเพื่อดูความคืบหน้าที่เกิดขึ้น หากเป็นการปรับปรุงในหน่วยงานผู้บริหารย่อมต้องการทราบความคืบหน้าอย่างแน่นอน เพื่อจะได้มั่นใจว่าโครงการปรับปรุงเกิดความผิดพลาดน้อยที่สุด

ขั้นตอนที่ 3 การตรวจสอบการปฏิบัติตามแผน (Check) คือ การประเมินผลที่ได้รับจากการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง แต่ขั้นตอนนี้มักจะถูกมองข้ามเสมอการตรวจสอบทำให้เราทราบว่า การปฏิบัติในขั้นที่สองสามารถบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้หรือไม่ สิ่งสำคัญก็คือ เราต้องรู้ว่า จะตรวจสอบอะไรบ้างและบ่อยครั้งแค่ไหน ข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบจะเป็นประโยชน์สำหรับขั้นตอนถัดไป

ขั้นตอนที่ 4 การปรับปรุงแก้ไข (Act) คือ การดำเนินงานให้เหมาะสมจะพิจารณาผลที่ได้จากการตรวจสอบซึ่งมีอยู่ 2 กรณี คือ ผลที่เกิดขึ้นเป็นไปตามแผนที่วางไว้ หรือไม่เป็นไปตามแผนที่วางไว้ หากเป็นกรณีแรกก็ให้นำแนวทางหรือกระบวนการปฏิบัตินั้นมาจัดทำให้เป็นมาตรฐาน พร้อมทั้งหาวิธีการที่จะปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้นไปอีก ซึ่งอาจหมายถึงสามารถบรรลุเป้าหมายได้เร็วกว่าเดิม หรือเสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่าเดิม หรือทำให้คุณภาพดียิ่งขึ้นก็ได้ แต่ถ้าหากเป็นกรณีที่สอง ซึ่งก็คือผลที่ได้ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ตามแผนที่วางไว้ เราควรนำข้อมูลที่รวบรวมไว้มาวิเคราะห์ และพิจารณาว่าควรจะดำเนินการอย่างไรต่อไปนี้อาที มองหาทางเลือกใหม่ที่ น่าจะเป็นไปได้ ใช้ความพยายามให้มากขึ้นกว่าเดิม ขอความช่วยเหลือจากผู้รู้ หรือเปลี่ยนเป้าหมายใหม่

ตารางที่ 1 แสดงบทบาทหน้าที่ของครูผู้สอนและผู้เรียนตามทฤษฎีกระบวนการดำเนินงานคุณภาพ (PDCA)

ขั้นตอนวงจร PDCA	บทบาทของครูผู้สอน	บทบาทของผู้เรียน
<p>P = Plan (การวางแผน)</p>	<p>1) การศึกษาและวิเคราะห์ สภาพปัญหา การจัดการเรียนรู้และคุณภาพการเรียนรู้ ของนักเรียน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ศึกษาและวิเคราะห์สภาพปัญหา ในการจัดการเรียนรู้วิชาประวัติศาสตร์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 - ศึกษาและวิเคราะห์คุณภาพการเรียนรู้ ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ในรายวิชาประวัติศาสตร์ <p>2) วางแผน วิเคราะห์ สังเคราะห์ เพื่อแก้ปัญหาหรือพัฒนาการเรียนรู้</p> <ul style="list-style-type: none"> - วิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคล -วางแผนพัฒนานักเรียนตามศักยภาพและความแตกต่างระหว่างบุคคล <p>3) การวางแผนออกแบบเครื่องมือที่ใช้ ในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล</p> <p>3.1) แผนการจัดการเรียนรู้วิชา ประวัติศาสตร์โดยใช้กลยุทธ์ SCIM-C</p> <ul style="list-style-type: none"> - ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระ การเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และ วัฒนธรรม สาระประวัติศาสตร์ ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 - ศึกษากลยุทธ์ SCIM-C - ศึกษาเนื้อหาสาระประวัติศาสตร์ไทย ที่จะนำมาใช้จัดการเรียนการสอนร่วมกับ กลยุทธ์ SCIM-C <p>3.2) การวางแผนออกแบบและพัฒนา แบบวัดความสามารถในการวิเคราะห์ หลักฐานทางประวัติศาสตร์</p> <ul style="list-style-type: none"> - ศึกษาองค์ประกอบการวิเคราะห์หลักฐาน ทางประวัติศาสตร์ที่จะนำมาใช้เป็นเกณฑ์ การวัดความสามารถในการวิเคราะห์ หลักฐานทางประวัติศาสตร์ 	<ul style="list-style-type: none"> - นักเรียนสะท้อนปัญหาที่พบจาก การจัดการเรียนรู้ในรายวิชา ประวัติศาสตร์ - นักเรียนมีส่วนร่วมในการแสดง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัด การเรียนรู้ในรายวิชา ประวัติศาสตร์

ขั้นตอนวงจร PDCA	บทบาทของครูผู้สอน	บทบาทของผู้เรียน
	<p>- ศึกษาหลักฐานขั้นต้นทางประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม</p> <p>3.2) การวางแผนออกแบบและพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมสมัยอยุธยา</p> <p>- ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สาระประวัติศาสตร์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2</p> <p>- วิเคราะห์หลักสูตรตามมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด วิเคราะห์เนื้อหา ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และสร้างตารางวิเคราะห์ข้อสอบ</p> <p>- ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือในการวัดและประเมินผล</p> <p>- สร้างแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้ เรื่อง ภูมิปัญญาและวัฒนธรรมสมัยอยุธยา แล้วนำไปทดสอบกับนักเรียนกลุ่มทดลอง</p>	
D = Do (การปฏิบัติตามแผน)	<p>1) การสร้างและพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล</p> <p>- นำเป้าหมาย มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม และขั้นตอนกลยุทธ์ SCIM-C มาเขียนแผนการจัดการเรียนรู้วิชาประวัติศาสตร์</p> <p>- ออกแบบและสร้างแบบวัดความสามารถในการวิเคราะห์หลักฐานทางประวัติศาสตร์ มีลักษณะเป็นแบบอัตนัย</p> <p>- สร้างเกณฑ์การให้คะแนนความสามารถในการวิเคราะห์หลักฐานทางประวัติศาสตร์</p>	<p>- เข้าร่วมกิจกรรมการเรียนรู้ประวัติศาสตร์โดยใช้กระบวนการเรียนการสอนแต่ศึร์ด้วยความตั้งใจ</p>

ขั้นตอนวงจร PDCA	บทบาทของครูผู้สอน	บทบาทของผู้เรียน
C = Check (ตรวจสอบการปฏิบัติตามแผน)	<p>2) การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาประวัติศาสตร์</p> <ul style="list-style-type: none"> - จัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ประวัติศาสตร์โดยใช้กลยุทธ์ SCIM-C - อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้และส่งเสริมนักเรียนได้พัฒนาเต็มตามศักยภาพ เรียนรู้และทำงานร่วมกัน โดยมีการปรับประยุกต์ให้สอดคล้องกับความแตกต่างของผู้เรียนตามบริบทของสถานศึกษา - ดำเนินการวัดความสามารถในการวิเคราะห์หลักฐานทางประวัติศาสตร์ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ประวัติศาสตร์โดยใช้กลยุทธ์ SCIM-C - ดำเนินการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลาย เหมาะสม และสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ให้ผู้เรียนพัฒนาการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง 	<ul style="list-style-type: none"> - นักเรียนทำแบบวัดความสามารถในการวิเคราะห์หลักฐานทางประวัติศาสตร์
A = Act (ปรับปรุงแก้ไข)	<p>1) จัดทำข้อมูลสารสนเทศของผู้เรียนและรายวิชา</p> <ul style="list-style-type: none"> - ปรับปรุงหรือพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ประวัติศาสตร์และสื่อการเรียนรู้ให้มีคุณภาพมากขึ้นตามผลการสะท้อนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้และประเมินผลการเรียนรู้หลังเรียน - จัดทำข้อมูลสารสนเทศของผู้เรียนและรายวิชาเพื่อใช้ในการส่งเสริมสนับสนุนการเรียนรู้และพัฒนาคุณภาพผู้เรียน 	<ul style="list-style-type: none"> - นักเรียนทราบผลการเรียนจากครูและนำข้อบกพร่องไปปรับปรุงและพัฒนาผลการเรียนให้ดีขึ้น

แผนการปฏิบัติงานตามรูปแบบการพัฒนาแบบวงจรการบริหารงานคุณภาพ PDCA เพื่อพัฒนาสมรรถนะของผู้เรียนสู่การยกระดับคุณภาพและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน

ขั้นตอนการดำเนินการ	ช่วงเวลาการดำเนินงาน	หมายเหตุ
P = Plan (การวางแผน)	1 ตุลาคม 2566 – 1 พฤศจิกายน 2566	
D = Do (การปฏิบัติตามแผน)	1 พฤศจิกายน 2566 – 20 กันยายน 2567	
C = Check (ตรวจสอบการปฏิบัติตามแผน)	1 – 15 มีนาคม 2567 และ 21-30 กันยายน 2567	
A = Act (ปรับปรุงแก้ไข)	10 พฤษภาคม 2567 – 30 กันยายน 2567	

แนวคิดการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กลยุทธ์ SCIM-C

กลยุทธ์ SCIM-C เป็นกลยุทธ์ที่ออกแบบขึ้นมาสำหรับเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding) ที่จะช่วยอำนวยความสะดวกและลดความซับซ้อนในการสืบสวนทางประวัติศาสตร์ (Historical Inquiry) ให้กับผู้เรียน รวมถึงเป็นกลยุทธ์ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ตั้งคำถาม สะท้อนผล และสร้างปฏิสัมพันธ์กับหลักฐานทางประวัติศาสตร์ในการพัฒนาการตีความทางประวัติศาสตร์ อันจะนำไปสู่การเข้าใจมุมมองและบริบททางประวัติศาสตร์ของเหตุการณ์ในอดีตได้ใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากที่สุดและตอบคำถามทางประวัติศาสตร์ได้อย่างมีเหตุผล (Hicks and Doolittle, 2009: 132-133; Lee and Friedman, 2009: 10; Scheuerell, 2015: 84-85) การนำกลยุทธ์ SCIM-C มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนประวัติศาสตร์ ผู้วิจัยได้ศึกษาความเป็นมาของกลยุทธ์ SCIM-C แนวคิดทฤษฎี เป้าหมาย คุณค่า และขั้นตอนการเรียนการสอนของกลยุทธ์ SCIM-C มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 ความเป็นมาของกลยุทธ์ SCIM-C

กลยุทธ์ SCIM-C ออกแบบและพัฒนาโดย David Hicks ศาสตราจารย์สาขาวิชาการศึกษา ประวัติศาสตร์และสังคมศาสตร์ Peter Doolittle ศาสตราจารย์สาขาวิชาจิตวิทยาทางการศึกษา และ E. Thomas Ewing ศาสตราจารย์สาขาวิชาประวัติศาสตร์ จากสถาบันโพลีเทคนิคและมหาวิทยาลัยแห่งรัฐเวอร์จิเนีย (Virginia Polytechnic Institute and State University) ประเทศสหรัฐอเมริกา ความเป็นมาของการออกแบบและพัฒนากลยุทธ์ SCIM-C ขึ้นมานั้นอันเนื่องมาจากปัญหาสำคัญที่ว่า การสืบสวนทางประวัติศาสตร์ เป็นกระบวนการทางความคิดที่ซับซ้อนซึ่งผู้เรียนต้องใช้ทักษะการคิดที่หลากหลายในการปฏิบัติการสืบสวนทางประวัติศาสตร์ เช่น การวิเคราะห์ การประเมินความน่าเชื่อถือ การเข้าใจมุมมอง การตีความ การสังเคราะห์ การสรุปข้อมูลจากหลักฐาน เป็นต้น ส่งผลให้การสืบสวนทางประวัติศาสตร์เป็นกระบวนการที่ค่อนข้างยากต่อการทำความเข้าใจและไม่อาจประยุกต์ใช้ได้ โดยธรรมชาติของผู้เรียน ทำให้การปฏิบัติการสืบสวนทางประวัติศาสตร์ของผู้เรียนไม่สามารถประสบผลสำเร็จโดยง่ายหรือประสบผลสำเร็จได้ ก็ต่อเมื่อผู้เรียนได้รับการช่วยเหลืออย่างเหมาะสมโดยการเสริมต่อการเรียนรู้จากผู้สอน ซึ่งวิธีการหนึ่งของการเสริมต่อการเรียนรู้ในกระบวนการสืบสวนทางประวัติศาสตร์ คือ การใช้กลยุทธ์ SCIM-C นับเป็นกลยุทธ์ที่ช่วยพัฒนาแนวความคิดที่จำเป็นต่อการตีความหลักฐานขั้นต้นทางประวัติศาสตร์ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และทำความเข้าใจเรื่องราวที่หลากหลายในอดีต และตอบคำถามทางประวัติศาสตร์ได้อย่างมีเหตุผล (Hicks and Doolittle, 2008)

2.2 แนวคิดทฤษฎีของกลยุทธ์ SCIM-C

กลยุทธ์ SCIM-C ออกแบบและพัฒนาบนพื้นฐานของแนวคิดทฤษฎีการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding Theory) และแนวคิดการสืบสวนทางประวัติศาสตร์ (Historical Inquiry) รวมทั้งการศึกษางานวิจัยด้านจัดการเรียนการสอนประวัติศาสตร์ที่หลากหลาย โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.2.1 ทฤษฎีการเสริมต่อการเรียนรู้ (Scaffolding Theory)

การเสริมต่อการเรียนรู้เป็นแนวคิดในการให้ความช่วยเหลือผู้เรียนให้สามารถปฏิบัติงานที่มีความซับซ้อนและยากให้ประสบผลสำเร็จ หลักการสำคัญของการเสริมต่อการเรียนรู้ คือ ผู้สอนต้องทำการประเมินความรู้ ทักษะ หรือความต้องการของผู้เรียน เพื่อจัดเตรียมหรือเลือกกิจกรรมการให้ความช่วยเหลือที่เหมาะสมกับพื้นที่รอยต่อของพัฒนาการทางความคิดและความต้องการของผู้เรียน ทั้งนี้การให้ความช่วยเหลือผู้เรียนมีหลายรูปแบบ เช่น การตั้งคำถาม การอธิบาย การสาธิต การให้ทำงานกลุ่ม การให้

ภาระงานที่ง่ายและมีต้นแบบของภาระงานนั้นให้ดูเป็นตัวอย่าง การสอนกลยุทธ์ทางพุทธิพิสัย (Cognitive strategies) และกลยุทธ์ทางอภิปัญญา (Metacognitive strategies) ที่เกี่ยวข้องกับภาระงานนั้น ๆ เช่น การให้ผู้เรียนได้รับเครื่องมือ (Tools) กลยุทธ์ (Strategies) และการแนะนำ (Guides) ที่จะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุความเข้าใจต่อการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ในระดับที่สูงขึ้น เมื่อพิจารณาการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการสืบสวนทางประวัติศาสตร์ พบว่า ผู้เรียนประสบปัญหาระหว่างการสืบสวนทางประวัติศาสตร์ อันเนื่องมาจากการสืบสวนทางประวัติศาสตร์เป็นกระบวนการทางความคิดที่ซับซ้อนและมีความเกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ข้อมูลจากหลักฐานแต่ละชิ้น เช่น การวิเคราะห์หลักฐานที่เป็นจดหมายหนึ่งฉบับ ในขณะที่เดียวกันก็ทำการสังเคราะห์ข้อมูลจากหลักฐานหลาย ๆ ชิ้นไปพร้อมกัน เช่น การสังเคราะห์ข้อมูลจากหลักฐานที่เป็นจดหมายหลายฉบับ รูปภาพ และคำบรรยายต่าง ๆ ดังนั้นจำเป็นต้องมีการพัฒนากลยุทธ์ทางพุทธิพิสัยสำหรับการสืบสวนข้อมูลหลักฐานที่เกี่ยวข้อง และกลยุทธ์ทางอภิปัญญาสำหรับการให้คำแนะนำในกระบวนการตีความ สังเคราะห์ และสร้างองค์ความรู้ใหม่ทางประวัติศาสตร์ จุดเด่นของกลยุทธ์การสืบสวนทางประวัติศาสตร์นี้ เป็นกระบวนการที่มีลักษณะเป็นปลายเปิดและมีระดับความเป็นอิสระที่สูง เพื่ออำนวยความสะดวกและลดความซับซ้อนในเบื้องต้นสำหรับการวิเคราะห์และตีความหลักฐานทางประวัติศาสตร์ แต่ละชิ้น จึงนำไปสู่การพัฒนากลยุทธ์ SCIM-C สำหรับการสืบสวนทางประวัติศาสตร์ (Hicks and Doolittle, 2008)

2.2.2 แนวคิดการสืบสวนทางประวัติศาสตร์ (Historical Inquiry)

การสืบสวนทางประวัติศาสตร์ หมายถึง การเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางความคิดอย่างมีวิจารณญาณ โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ตั้งคำถาม ตั้งสมมติฐาน ค้นคว้า รวบรวม ประเมินความน่าเชื่อถือ เข้าใจมุมมอง วิเคราะห์ ตีความ และสรุปข้อมูลจากหลักฐานทางประวัติศาสตร์ เพื่อให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ทางประวัติศาสตร์ด้วยตนเองอย่างมีเหตุผล ทั้งนี้การได้มาซึ่งองค์ความรู้ทางประวัติศาสตร์ขึ้นอยู่กับทั้งผู้สอนและผลของการสืบสวนทางประวัติศาสตร์ ซึ่งการสอนและการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ไม่ได้เป็นการบรรยายเนื้อหาเพียงเท่านั้น หากผู้เรียนต้องมีส่วนร่วมในปฏิบัติการทางประวัติศาสตร์ (The Doing of History) ส่วนผู้สอนต้องมีความสามารถในการเสริมต่อการเรียนรู้โดยใช้กลยุทธ์ทางอภิปัญญา และส่งเสริมผู้เรียนให้มีส่วนร่วมในการสืบสวนทางประวัติศาสตร์อย่างต่อเนื่อง (ศศิพัชร จำปา, 2562; Nichol and Dean, 1997; Hicks and Doolittle, 2008)

2.3 เป้าหมายและคุณค่าของกลยุทธ์ SCIM-C

เป้าหมายสำคัญของการออกแบบและพัฒนากลยุทธ์ SCIM-C คือ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถกำกับตนเอง (Self-regulated) ได้ในการปฏิบัติตามขั้นตอนของกลยุทธ์การเรียนการสอนนี้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการในปฏิบัติการทางประวัติศาสตร์ (Process of Doing History) ในด้านคุณค่าของการใช้กลยุทธ์ SCIM-C เป็นจุดเริ่มต้นสำหรับการเรียนการสอนในการสืบสวนทางประวัติศาสตร์ โดยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ตั้งคำถาม สะท้อนผล และสร้างปฏิสัมพันธ์กับหลักฐานทางประวัติศาสตร์ในการพัฒนาการตีความทางประวัติศาสตร์ (Hicks et al., 2004)

2.4 ขั้นตอนการเรียนการสอนของกลยุทธ์ SCIM-C

Hicks et al. (2004) อธิบายขั้นตอนของกลยุทธ์ SCIM-C ว่าเป็นกลยุทธ์สำหรับการสืบสวนทางประวัติศาสตร์ ประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การสรุปสาระสำคัญ (Summarizing) ขั้นตอนที่ 2 การทำความเข้าใจบริบท (Contextualizing) ขั้นตอนที่ 3 การสรุปลงความเห็น (Inferring) ขั้นตอนที่ 4 การตรวจสอบ (Monitoring) และขั้นตอนที่ 5 การยืนยัน (Corroborating) ในการตรวจสอบหลักฐานทางประวัติศาสตร์แต่ละชิ้นจะดำเนินการตามขั้นของกลยุทธ์ SCIM-C ใน 4 ขั้นตอนแรก คือ

ขั้นการสรุปสาระสำคัญ (Summarizing) ขั้นการทำความเข้าใจบริบท (Contextualizing) ขั้นการสรุปลงความเห็น (Inferring) และขั้นที่ 4 ขั้นการตรวจสอบ (Monitoring) หลังจากตรวจสอบหลักฐานทางประวัติศาสตร์แต่ละชั้นเสร็จแล้ว นักเรียนจะทำ การเปรียบเทียบความแตกต่างของหลักฐานทางประวัติศาสตร์ที่ได้รวบรวมไว้ ในขั้นที่ 5 คือ ขั้นการยืนยัน (Corroborating) ซึ่งภายในแต่ละชั้นของกลยุทธ์ SCIM-C จะมีคำถามเชิงวิเคราะห์ (Analyzing Questions) จำนวน 4 คำถามที่จะช่วยให้นักเรียนได้สร้างปฏิสัมพันธ์กับหลักฐานทางประวัติศาสตร์ได้อย่างมีวิจารณญาณ นอกจากนี้ยังสามารถตั้งคำถามเพิ่มเติมได้ในแต่ละชั้นของกลยุทธ์ SCIM-C ในส่วนต่อไปนี้เป็น การอธิบายรายละเอียดแต่ละขั้นตอนของกลยุทธ์ SCIM-C ดังนี้

2.4.1 ขั้นการสรุปสาระสำคัญ (Summarizing: S)

ขั้นการสรุปสาระสำคัญ (Summarizing) เป็นขั้นเริ่มต้นการตรวจสอบหลักฐานทางประวัติศาสตร์แต่ละชั้น โดยผู้สอนให้ผู้เรียนตรวจสอบมุมมองทางเอกสาร (The documentary aspects) ของหลักฐานทางประวัติศาสตร์แต่ละชั้นอย่างรวดเร็ว เพื่อค้นหาข้อมูลที่ปรากฏอย่างชัดเจนจากหลักฐานทางประวัติศาสตร์ ในขั้นตอนนี้ผู้เรียนต้องทำการระบุชื่อเรื่อง ผู้เขียน วัตถุประสงค์ ผู้เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ ประเภทหลักฐาน แนวความคิด และมุมมองของผู้เขียนจากหลักฐานทางประวัติศาสตร์ ซึ่งคำถามเชิงวิเคราะห์จำนวน 4 คำถามที่เกี่ยวข้องกับขั้นการสรุปสาระสำคัญ มีดังนี้

- 1) เอกสารทางประวัติศาสตร์ที่กำลังศึกษาจัดเป็นหลักฐานประเภทใด
(What type of historical document is the source?)
- 2) หลักฐานได้ให้ข้อมูลเฉพาะ รายละเอียด และหรือมุมมองอะไรบ้าง
(What specific information, details, and/or perspectives does the source provide?)
- 3) หัวเรื่องและหรือวัตถุประสงค์ของหลักฐานคืออะไร
(What is the subject and/or purpose of the source?)
- 4) ใครเป็นผู้เขียนและหรือผู้เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ที่ปรากฏในหลักฐาน
(Who was the author and/or audience of the source?)

2.4.2 ขั้นการทำความเข้าใจบริบท (Contextualizing: C)

ขั้นการทำความเข้าใจบริบท (Contextualizing) เป็นขั้นที่ผู้สอนให้ผู้เรียนใช้เวลากับหลักฐานทางประวัติศาสตร์มากขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนสำรวจมุมมองแท้จริงของหลักฐาน (The authentic aspects of the source) ในลักษณะของการค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับเวลา (Time) และพื้นที่ (Space) พร้อมทั้งทำความเข้าใจต่อสำนวนภาษาหรือรูปภาพจากอดีตภายในหลักฐานทางประวัติศาสตร์แต่ละชั้น รวมถึงให้ความสำคัญต่อค่านิยม อุปนิสัย และขนบธรรมเนียมของผู้คนในยุคสมัยนั้น ซึ่งอาจมีความแตกต่างไปจากสมัยปัจจุบันและหลีกเลี่ยงการใช้หลักฐานทางประวัติศาสตร์โดยนำบริบทในปัจจุบันไปตัดสินอดีต ซึ่งคำถามเชิงวิเคราะห์จำนวน 4 คำถามที่เกี่ยวข้องกับขั้นการทำความเข้าใจบริบท มีดังนี้

- 1) หลักฐานสร้างขึ้นเมื่อไหร่และที่ไหน
(When and where was the source produced?)
- 2) เหตุใดจึงสร้างหลักฐานขึ้นมา
(Why was the source produced?)
- 3) เกิดอะไรขึ้นบ้างในท้องถิ่นและทั่วโลกในช่วงเวลาที่สร้างหลักฐานขึ้นมา
(What was happening locally and globally at the time the source was produced?)

- 4) ข้อมูลจากการสรุปสาระสำคัญใดบ้างที่สามารถระบุหลักฐาน
ในประเด็นเกี่ยวกับเวลา พื้นที่ และสถานที่ได้
(What summarizing information can place the source in
time, space, and place?)

2.4.3 ขั้นการสรุปปลงความเห็น (Inferring: I)

ขั้นการสรุปปลงความเห็น (Inferring) เป็นขั้นที่ออกแบบขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาส
ทบทวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นที่รวบรวมได้จากหลักฐานทางประวัติศาสตร์แต่ละชิ้น และเริ่มต้นอ่านข้อมูลที่มีนัย
ยะแฝง (Subtexts) แล้วทำการสรุปปลงความเห็นตามข้อเท็จจริงจากหลักฐาน (Inference) บนพื้นฐานของ
ความเข้าใจบริบทและการตรวจสอบหลักฐานทางประวัติศาสตร์อย่างต่อเนื่อง ในการตอบคำถามและการ
ทำงานร่วมกับหลักฐานขั้นต้นทางประวัติศาสตร์ ผู้เรียนควรทำความเข้าใจว่า บางครั้งหลักฐานไม่ได้บอกข้อมูล
โดยตรงและชัดเจน แต่บอกเป็นข้อมูลที่มีนัยยะแฝงอยู่ในหลักฐานและจำเป็นต้องดึงเอาข้อมูลที่มี นัยยะ
แฝงนั้นออกมา ในขั้นการสรุปปลงความเห็น เป็นขั้นที่เปิดพื้นที่ให้ผู้เรียนได้สำรวจและตรวจสอบมุมมองของ
หลักฐานตามคำถามที่ตั้งขึ้น ซึ่งคำถามเชิงวิเคราะห์จำนวน 4 คำถามที่เกี่ยวข้องกับขั้นการสรุปปลงความเห็น มี
ดังนี้

- 1) หลักฐานให้ข้อมูลอะไรบ้าง
(What is suggested by the source?)
- 2) การตีความใดบ้างที่ได้จากหลักฐาน
(What interpretations may be drawn?)
- 3) ทศนคติหรือมุมมองใดบ้างที่ระบุอยู่ในหลักฐาน
(What perspectives or points of view are indicated?)
- 4) ข้อสรุปใดบ้างที่อาจได้จากการขาดหรือละเลยต่อหลักฐาน
(What inferences may be drawn from absences or omissions
in the source?)

2.4.4 ขั้นการตรวจสอบ (Monitoring: M)

ขั้นการตรวจสอบ (Monitoring) เป็นขั้นสุดท้ายในการตรวจสอบหลักฐานทาง
ประวัติศาสตร์แต่ละชิ้น ในขั้นนี้ผู้เรียนถูกคาดหวังให้สามารถสะท้อนผลบนข้อสมมติฐานที่ผู้เรียนตั้งไว้ได้
โดยมุ่งเน้นไปที่คำถามทางประวัติศาสตร์ที่ผู้เรียนกำลังศึกษาอยู่ การตรวจสอบหลักฐานทางประวัติศาสตร์
แต่ละชิ้นอย่างรอบคอบมีความสำคัญเป็นอย่างมาก เพราะทำให้เกิดความมั่นใจที่ว่า ผู้เรียนได้ถามคำถาม
สำคัญ (The key questions) จากแต่ละชิ้นก่อนหน้านี้ กระบวนการดังกล่าวต้องการให้ผู้เรียนได้ตรวจสอบ
ความน่าเชื่อถือและความสำคัญของหลักฐานต่อการตอบคำถามทางประวัติศาสตร์ การทำเช่นนี้ทำให้ผู้เรียน
สามารถตรวจสอบหลักฐานซ้ำได้และแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนตระหนักถึงการวิเคราะห์หลักฐานทาง
ประวัติศาสตร์อย่างระมัดระวังและรอบคอบ ซึ่งคำถามเชิงวิเคราะห์จำนวน 4 คำถามที่เกี่ยวข้องกับ
ขั้นการตรวจสอบ มีดังนี้

- 1) มีหลักฐานเพิ่มเติมอะไรอีกบ้างนอกเหนือจากหลักฐานชั้นหลักที่จำเป็น
ต่อการตอบคำถามทางประวัติศาสตร์
(What additional evidence beyond the source is necessary to
answer the historical question?)
- 2) แนวความคิด รูปภาพ หรือคำศัพท์ใดที่จำเป็นต้องค้นหาข้อมูลเพิ่มเติม

(What ideas, images, or terms need further defining?)

- 3) หลักฐานมีประโยชน์หรือสำคัญอย่างไรต่อการตอบคำถามทางประวัติศาสตร์

(How useful or significant is the source for its intended purpose in answering the historical question)

- 4) ต้องทบทวนคำถามใดบ้างจากขั้นตอนก่อนหน้าเพื่อวิเคราะห์หลักฐานได้อย่างสมบูรณ์

(What questions from the previous stages need to be revisited in order to analyze the source satisfactorily?)

2.4.5 ขั้นการยืนยัน (Corroborating: C) เป็นขั้นที่เริ่มต้นขึ้นเมื่อผู้เรียนวิเคราะห์หลักฐานทางประวัติศาสตร์แต่ละชิ้นเสร็จแล้วจากขั้นตอนก่อนหน้าและพร้อมที่จะขยายผลการวิเคราะห์หลักฐานทางประวัติศาสตร์ โดยทำการพิจารณาว่าหลักฐานทางประวัติศาสตร์แต่ละชิ้นที่ได้วิเคราะห์มาแล้วนั้นมีความเหมือนและแตกต่างกันอย่างไร ทั้งนี้ผู้เรียนควรมองหาข้อมูลที่มีนัยยะแฝงในหลักฐานทางประวัติศาสตร์ที่อาจขัดขวางการตีความและการตอบคำถามทางประวัติศาสตร์ เมื่อผู้เรียนพบข้อขัดแย้งระหว่างหลักฐานทางประวัติศาสตร์ต้องทำการสืบสอบเพิ่มเติม เมื่อผู้เรียนเปรียบเทียบหลักฐานทางประวัติศาสตร์เสร็จแล้วจะเริ่มต้นสร้างข้อสรุปบนพื้นฐานข้อมูลที่ได้จากการสังเคราะห์หลักฐานทางประวัติศาสตร์ ซึ่งคำถามเชิงวิเคราะห์จำนวน 4 คำถามที่เกี่ยวข้องกับขั้นการยืนยัน มีดังนี้

- 1) หลักฐานที่มีอยู่นั้นเหมือนหรือต่างกันอย่างไร

(What similarities and differences between the sources exist?)

- 2) ปัจจัยใดบ้างที่สามารถอธิบายความเหมือนและความต่างของหลักฐานเหล่านี้ได้

(What factors could account for these similarities and differences?)

- 3) ข้อสรุปใดบ้างที่ได้จากการตีความหลักฐานที่ได้รวบรวมไว้

(What conclusions can be drawn from the accumulated interpretations?)

- 4) ข้อมูลหรือหลักฐานเพิ่มเติมใดบ้างที่จำเป็นต่อการตอบคำถามทางประวัติศาสตร์

(What additional information or sources are necessary to answer more fully the guiding historical question?)

**แบบข้อตกลงในการพัฒนางาน (PA)
สำหรับข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการ
ประจำปีงบประมาณ 2567**